

A magyar Nyelv Napja- 2015. november 13.

2011. szeptember 26-án a Magyar Köztársaság Országgyűlése november 13-át a magyar nyelv napjává nyilvánította. Ettől az évtől nekünk, romániai magyaroknak is megadatott a lehetőség, hogy figyelmünket az anyanyelvünkre összpontosítva ünnepeljünk ezen a napon.

Mit is jelent nekünk a magyar nyelv? Létezésünk legfontosabb pillérét, szilárd alapot, amely emberségünk, családjunk, népünk, kultúránk hordozója; mindent, ami magyarrá tesz minket. A magyar nyelv révén él a nemzet múlt, jelen, jövő síkjain.

A magyar nyelv anyanyelvünk: elválaszthatatlan és nélkülözhetetlen része mindennapjainknak. Magyarul közöljük mondandónkat, magyarul értjük meg egymást, életünkben először magyarul szólalunk meg, magyarul kérünk, magyarul örülünk, magyarul szomorkodunk. Édesanyánk magyar nyelven tanít minket, magyarul tanulunk az iskolában. A magyar nyelv biztos tudásának birtokában sajátítjuk el az idegen nyelveket. Magyarul beszélünk, írunk, imádkozunk. Magyarul álmodunk, magyarul szeretünk, magyarul vágyakozunk. Kosztolányi Dezső szavaival élve életünk legnagyobb eseménye a magyar nyelven való beszéd, írás, gondolkodás.

Anyanyelvünk méltán szép jelzője az *édes*, ez nyelvi kifejezőképességünk árnyaltságán túl jól mutatja érzelmi viszonyunkat e páratlanul nagy kincsünkhöz. *Édes anyanyelvünket ünnepeljük ma.* Azt az „édes” nyelvet, amelynek az értelme a régi magyar nyelv szerint az igazit, a valódit, tehát nem a hamisat, nem a romlottat jelentette. „Én édes szerelmetes uramnak” szólította a feleség a férjét, „édes asszonyanyámnak” nevezte anyját a gyermek, a testvérek pedig „édes eggyek” voltak még a XIX. században is. Ezért lett az édesanya is „édes”, mert az igazit értették rajta, így nyelvünk is ezért kapta az *édes* jelzőt, mert féltett, egyetlen kincsünk a nyelvünk, amelyért tenni is kell.

Hogyan és mit kell ma tenni a nyelvért? Tanulni és ápolni. Igyekezni a szép, érthető, kifejező, tartalmas beszédre, írásban a helyesírási szabályok

betartására. A helyzetnek megfelelően megnyilatkozni. Mellőzni a felesleges idegen szavak használatát. Ügyelni közölnivalóink tartalmi és formai igényességére, amelybe nemcsak az tartozik bele, hogy értelmes mondatokban beszélünk, hanem az is, hogy szépen formáljuk szavainkat: nyitott szájjal, hanglejtésünkre is figyelve beszélünk. Sokat olvasni igényes magyar irodalmi műveket, mert egy szép vers, egy jó elbeszélés magyarul is tanít, bővíti szókincsünket, kifejezőképességünket.

Hányan beszélnek magyarul? Magyarul mintegy *tizennégy-tizenöt millióan* beszélnek a Földön. Ez nem sok, de nem is kevés. A világon több ezer élő nyelv van. Ha azt nézzük, hogy a világon hányan beszélik nyelvünket, akkor — a nehezen pontosítható, változó adatok szerint — körülbelül a *hatvanadik* helyet foglaljuk el. Európában a *tizenkettedik* helyen vagyunk.

Első alkalommal ünnepeltük A Magyar Nyelv Napját Zetelakán

„Ember csak addig lehetsz,
amíg nyelvedet őrzöd.
Naponta csodát tehetsz,
ha az lesz az erődöd!”

(Tóth Elemér)

„Anyanyelved Téged ápol,
dédelget és éltet, sőt:
Hogy más nyelvet is tanulhass,
alapot ad és erőt.”

(Gyimóthy Gábor)

Ünnepélyes keretek között megszervezett szavalóversennyel tisztelegtünk a **Magyar Nyelv Napjává** nyilvánított dátumon, november 13-án a zetelaki Dr. P. Boros Fortunát Elméleti Líceum V-XII. osztályos tanulóival. A helyi Művelődési Ház adott otthont ennek az eseménynek, az iskola magyar szakos tanárainak szervezésével és a Polgármesteri Hivatal támogatásával.

Az ünnepséget Nagy Attila polgármester nyitotta meg. Lelkes, közvetlen, szép gondolataival a magyar nyelv árnyaltságára, jellegzetességeire irányította a többnyire diákokból álló közönség figyelmét. Ezt követően a huszonnégy

szavalót hallgathattuk meg egy kötelező, illetve egy szabadon választott verssel. Ez utóbbinál egyetlen feltételként az szerepelt, hogy magyar költő tollából származzon a mű. Így aztán a magyar irodalom igen bő tárházából hely jutott Petőfinak, Kányádinak, de József Attila vagy Radnóti Miklós sem maradhatott ki a sorból.

A négytagú zsűrinek nem volt könnyű feladata. Értékelési szempontként figyelembe kellett venniük a szöveghűséget, az előadásmódot, a tiszta, érthető beszédet, a folytonosságot, terjedelmet. A döntés megszületéséig megzenésített verseket hallottunk és neves magyar költők arcképeit vetítettük ki.

A díjazás két kategóriában történt: az V-VII osztályosok között az **I díjat Sebestyén Adél** VI.B osztályos tanuló kapta, a **II. helyezett** a VII. A osztályos **Lukács Rákhel** lett, a **III. díjat** pedig **Szabó Orsolya- Katalin** VII. B osztályos tanuló vehette át. A VIII-XII osztályosok közül a helyezések a legnagyobbak közül kerültek ki: **Sebők Renáta I. díj**, **Mátyás Bernadett- II. díj**, **György Sándor-Levente III. helyezett**.

Minden résztvevő oklevelet és jutalomkönyvet vehetett át, melyet a Polgármesteri Hivatal ajánlott fel. Mindemellett a szavalókkal maradtak a verssorok, a hanglejtések, a magyar nyelv dallamai és lüktetései.

Az ünneplésnek figyelemfelhívó jellege is volt: kedves fiatalok, a jövő nemzedéke, vigyázzatok hogyan beszéltek! A mód, ahogyan közöltök, sok mindent elárul: milyen emberek vagytok, milyen közösségből jöttök, milyen értékeket vallotok. Ne csak használjátok az anyanyelveteket, mint a ruhákat, amelyeket felvesztek és letesztek: tartsátok tisztán, óvjátok és legyetek büszkék rá!

A szervezők